

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Tredje behandling af lovforslag nr. L 127: Forslag til lov om ændring af lov om naturbeskyttelse. (Regulering af ferske enge og gødskning af arealer, der er omfattet af § 3, og rejsning af fredningssager).

Af Aage Brusgaard (FP) og Poul Nødgaard (DF) m.fl.

(Fremsat 17/12 96. Første behandling 30/1 97. Betænkning 16/4 97. Anden behandling 24/4 97. Tillægsbetænkning 7/5 97).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Det er selvfølgelig med tilfredshed, at regeringen noterer sig, at der er et massivt flertal imod det forslag, som Fremskridtspartiet har stillet, og som vil betyde en afgørende svækkelse af den danske naturbeskyttelse.

Når jeg tager ordet, er det imidlertid ikke af den grund. Så er det for at udtrykke min store skuffelse i forhold til de borgerlige partier i Folketinget.

Det drejer sig om fortolkningen i forvaltningen af de komplicerede spørgsmål om ferske enge. Som man husker, blev naturbeskyttelsesloven vedtaget under den tidligere regering, og et af de store fremskridt var netop § 3-beskyttelsen af de ferske enge. Efterfølgende har det vist sig at være vanskeligt i amterne at finde frem til en tilstrækkelig klar administration, og det har så ført til, at eksperterne på naturbeskyttelsesområdet har sat sig sammen med amterne og med landbrugets organisationer, både de centrale landbrugsorganisationer og de lokale landbrugsorganisationer, og fundet frem til et fælles fagligt forvaltningsgrundlag til udfyldning af en lov vedtaget af den tidligere regering.

Da vi var færdige med forhandlingen, bad landbrugets repræsentanter om, at denne fælles beretning blev lagt ind i Folketinget, således at man var sikker på, at Folketinget ville leve op til de løfter, det havde givet landbruget i denne forbindelse.

Det har vi så gjort. Det har vi så gjort. Det har vi så gjort. Det har vi så gjort. Hvorefter det viser sig, som det fremgår af betænkningen til det lovforslag, som vi i dag behandler – og det

er derfor, jeg tager ordet – at det ledende oppositionsparti, Venstre, fuldstændig har undsagt dette fælles arbejdsgrundlag.

Det skulle glæde mig, og det er derfor, at jeg vil benytte denne lejlighed til en indtrængende opfordring til de borgerlige partier om ikke at følge det, der står i betænkningen til dette lovforslag, hvis de sagligt ville vurdere det resultat, der er opnået i forhandlingerne med landbrugets organisationer.

Jeg synes, det er fuldstændig uholdbart, hvis partier, der selv har haft ansvaret for naturbeskyttelsesområdet, her løber fra ansvaret. Derfor vil jeg benytte denne lejlighed til i anledning af Venstres betækningsbidrag at sige, at det er meget, meget vigtigt for os, at vi giver det en sidste chance for at se, om det trods alt ikke var muligt at blive enige om det resultat, der er opnået om fortolkningen af § 3.

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg skal ikke her redegøre for, hvorledes Venstre stiller sig til selve lovforslaget – det er der redegjort for i betækningsbidraget – men kun sige, at det er naturligt, at når vi har stillet ændringsforslag og vi ikke har kunnet få dem vedtaget, undlader vi at stemme.

Men det, der er tankevækkende i dag, er, at en minister står her på talerstolen og roser sig selv og andre for, at det er lykkedes ham at bruge 14 sider på at beskrive, hvordan man skal tolke ferske enge. 14 sider! Det er jo en præstation i sig selv. Det er vel ikke underligt, at en befolkning stille sidder og ryster på hovedet og siger: Hvad er det her for noget? Miljølovgivningen bliver mere og mere indviklet, og nu skal de kære folketingspolitikere om så lille et emne, ferske enge, ud af en kæmpe naturbeskyttelseslov bruge 14 sider, for at Skov- og Naturstyrelsen, amternes ansatte, og hvem der ellers har lyst til det, skal kunne finde rundt i det.

Det er jo et tydeligt bevis på, at end ikke fagkundskaben forstår det her. Det er ministeren sådan set også enig i, for ellers ville han ikke have ladet sig presse til at udarbejde notatet. Det var jo ikke et notat, der kom på grund af, at ministeren syntes, det var svært at forstå. Det var et notat, der blev presset igennem af den borgerlige opposition, af landbrugsorganisationerne, af alle de folk, der skal leve med det åg, det er med en miljølovgivning, der er uforståelig. Det gjorde, at ministeren følte sig presset til det.